

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Markus Stoß.

Strona pozwana: Wetteraukreis.

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te sprzeciwiają się krajowemu monopolowi na określone gry losowe, takie jak np. zakłady sportowe, jeżeli w danym państwie członkowskim generalnie brak jest spójnej i systematycznej polityki zmierzającej do ograniczenia gier losowych, w szczególności z tego względu, że organizatorzy posiadający w tym państwie koncesję zachęcają do udziału w innych grach losowych, takich jak loterie i gry hazardowe, a ponadto inne gry o takim samym lub wyższym ryzyku uzależnienia, takie jak zakłady dotyczące niektórych imprez sportowych (jak wyścigi konne) i gry na automatach, mogą być świadczone przez prywatnych usługodawców?
2. Czy art. 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, że wydawane przez powołane w tym celu organy krajowe państw członkowskich pozwolenia na organizowanie zakładów sportowych, które nie są ograniczone do danego terytorium państwa, uprawniają posiadacza pozwolenia oraz upoważnione przez niego osoby trzecie do składania ofert do zawierania umów również w innych państwach członkowskich bez konieczności uzyskania dodatkowych pozwoleń krajowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Austria) w dniu 16 lipca 2007 r. — Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH przeciwko Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

(Sprawa C-330/07)

(2007/C 269/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH

Strona pozwana: Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy dotyczące swobody przedsiębiorczości (art. 43 WE i nast.) lub swobody świadczenia usług (art. 49 WE i nast.)

sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu obowiązującemu w dniu 1 grudnia 2003 r., zgodnie z którym przyznanie przedsiębiorstwu ulgi podatkowej (ulgi inwestycyjnej) w związku z nabyciem nieużywanych środków trwałych jest uzależnione między innymi od tego, by rzeczony środki trwale były wykorzystywane wyłącznie w zakładzie położonym na terytorium kraju, natomiast w przypadku nabycia nieużywanych środków trwałych, które są wykorzystywane w zakładzie położonym za granicą, a tym samym na pozostałym obszarze Unii Europejskiej, taka ulga podatkowa (ulga inwestycyjna) nie jest przyznawana?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 17 lipca 2007 r. — Josef Holzinger przeciwko Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur

(Sprawa C-332/07)

(2007/C 269/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof (Austria).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Josef Holzinger.

Strona pozwana: Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 1 załącznika I do umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób ⁽¹⁾ ma skutek bezpośredni?
- 2) Czy przepis ten należy interpretować w ten sposób, że na potrzeby awansu w ramach wykonywania porównywalnej działalności zawodowej w późniejszym okresie w jednym z państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej okresy zatrudnienia ukończone w Szwajcarii przed wejściem w życie tej umowy (1 czerwca 2002 r.) należy uwzględniać, niezależnie od tego, kiedy zostały one ukończone?

⁽¹⁾ Dz.U. L 114, s. 6.